

ЗВЕЗДАНА ПОЕЗИЈА ДАНИЈЕЛЕ МИЛОШЕВИЋ

МИЛИЈА ЈАКИЋ

Археoaстрономско друштво Влашићи
milijajakic2007@gmail.com

Резиме: Представљена је поезија Данијеле Милошевић инспирисана небеским мотивима.

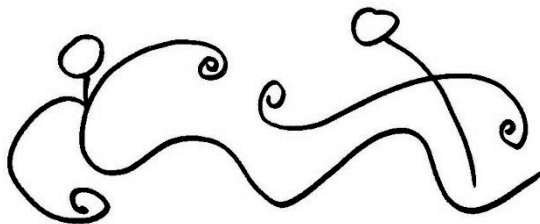
Кључне речи: Астрономија у култури, небески мотиви у поезији, Данијела Милошевић

Данијела Милошевић рођена је 1976 године, писањем поезије бави се од најраније младости. До сада је објавила четири збирке песама: "Бетонски пас-тир", "Кора вина", "Морски сан", и "На метар од среће", има написано много више поезије која још није објављена, и још увек пише. Као и сви песници, при-ликом писања Данијела посеже за универзалним вредностима, и бесконачним даљинама и дубинама. Прегледањем четири збирке песама које су већ објавље-не, утврђено је да се чак у двадесетак песама експлицитно помињу Месец и звезде, планета, васиона, космос, етар и слични космолошки мотиви. Дан, ноћ, светлост, тама, Сунце, и облаци су стални мотиви Данијелиних песама. Сунце је као мотив много више заступљено, али за овај избор одлучили смо се за 15 песама са мотивима који красе ноћни космос: Месец и звезде. Све песме прате илустрације које се лепо слажу са песмама. Игром случаја и насловна страна прве објављене збирке песама је захваљујући илустратору издавачке куће та-кође објављена са звезданим мотивима (Сл. 1).

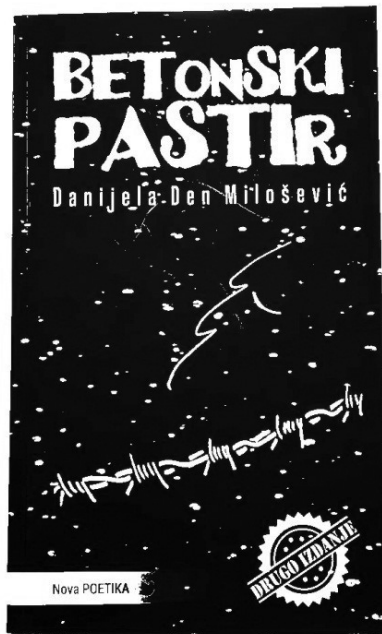
СТИХОВИ ДАНИЈЕЛЕ МИЛОШЕВИЋ

Пут до тебе

Хиљаду мостова
И хиљаду брана
Хиљаду даљина
И океана
Хиљаду киша
Проливам из себе
Да нађем неки
Пут до тебе

Хиљаду надања
И хиљаду звона
Хиљаду страдања
И васиона
Хиљаду Сунца
Сијам из себе
Да нађем неки
Пут до тебе

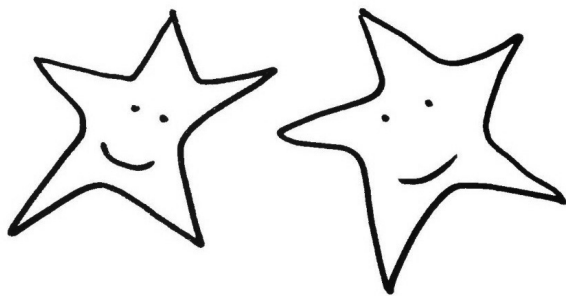
Слика 1. Насловна страна, корице, збирке песама *Бетонски пастир*.

Жеља

Киша је испрала све што је болело
 Оставило мокар траг на кожи мекој
 Тело ми је слабо и оголено
 Моја љубав иде тамо где је чека неко
 Ветар је однео детиње снове
 Негде далеко од мене
 Сад живим, слушај приче нове
 И пратим дивље шарене сене
 Месећ је знао да одавно постојиш
 Али ми није осветлио пут
 Увек кад можеш да ми се створиш
 Ти приђи љубави и ухвати је за скут
 Тако је све лако
 Тако је све ту
 Пожели најјачу жељу
 Љубав ће ти испунити њу

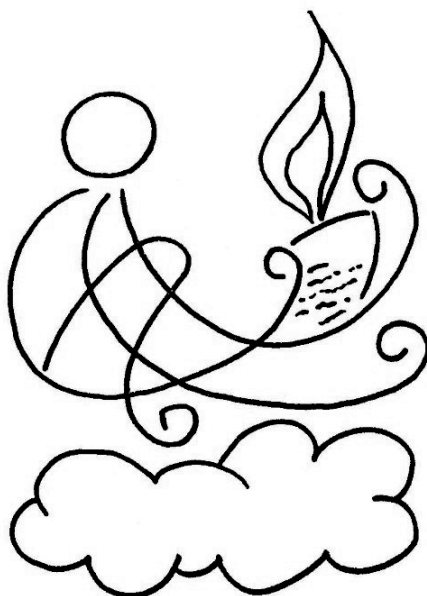
Твоје очи

Опет звезде небом светле
 Као оне сјајне ноћи
 Кад на мене паде космос
 Кад угледах твоје очи
 Сва си Сунца мени дао
 Ноћима си мене знао
 И све сенке обасјао
 У срце си моје стао
 После ноћи дођу јутра
 Нека нова мучна сутра
 И настави свој пут страх
 Устрептао лепљив дах
 Твог погледа нема више
 Напољу су тешке кише
 Мојом собом чемер дише
 Ничег нема драги више

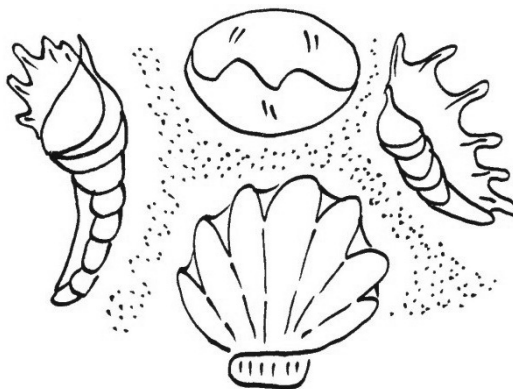
Светлост

Скрила сам од себе
 Нешто тако танано и мало
 Да ми није мога неба
 И оно би у муљ пало
 Скривала сам сваке ноћи
 Ту слабашну жуту светлост
 Да је не би угасио
 И однео мени вечност
 Сад смо само ја и светлост
 Отиш'о си не знам куда
 Тражим твоје миле усне
 Твоје очи тражим свуда
 Обасјаћу цео свемир
 Да пронађем твоје руке
 Да ми опет пружиш снаге
 Да исцелиш моје муке

Шкољке

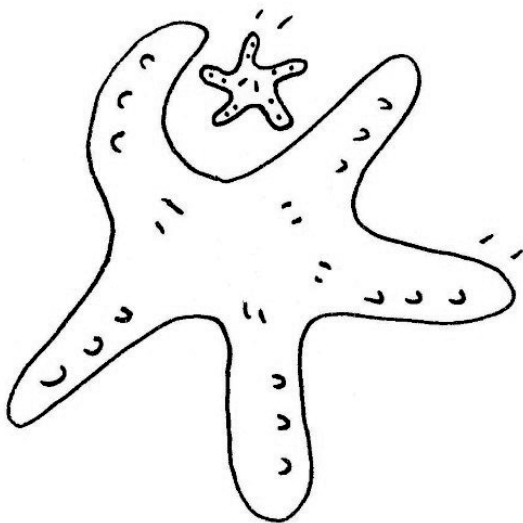
Све су шкољке скривене
 У морски гето,
 Ал' долази једно
 Дуго топло лето,
 Шкољке ће да приме Сунце,
 Да отворе своје срце
 И да онда боље сјаје
 Када се звезде притаје

Морска звезда

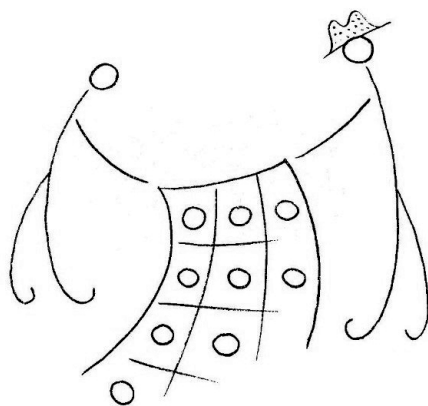
На пучини плавог мора
Сунчала се морска звезда,
Затекла је нова зора
Како сања морска гнезда.
Желела је она јако
Једну своју звезду малу,
Молила је Сунце жуто,
Рибе, шкољке, и обалу.

Баш на жутом топлом Сунцу
Родила се мала звезда,
Морска звезда своме срцу
Пронашла је сјајна гнезда.

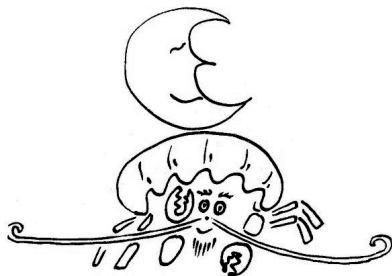
Аласи

Ноћас су се умирили таласи,
Месец им рек'о да долазе аласи.
Мреже ће да баце на дно мора
И чекаће на пучини све док дође зора.
Шкољке ће у мреже бисере да ставе
У дну плаве сјајне морске траве.
А кад Сунце гране и осветли аласе,
Кад небо покрене морске таласе,
Мреже ће од бисера да се сјаје
Све док на небу топло сунце траје.

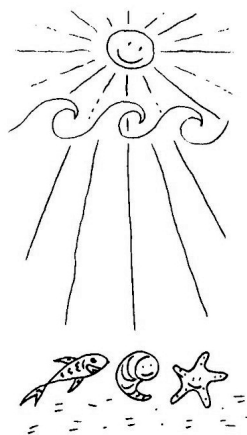
Морски сан

Ноћас је Месец чио
И пурпуран је зрак
Под једну се шкољку скрио
Стар и сањив морски рак.
Морски је живот провео сам
Ал' је знао да ће шкољка доћи
И да ће јој срце дати
Ове жуте морске ноћи.

Морска зора

Доле,
У дну плавог мора
Рађа се
Најлепша
Бистра
Морска зора.
Буде се рибе,
Шкољке и звезде,
Алге се шире,
Ајкуле језде.
И тако
Све док Сунце не зађе
И док мирис неба
У мору
Сан не пронађе.

Месец

Месец се жути
Разлио по мору,
Чека неку нову
Модру плаву зору.
Месец моли небо
Ноћи ове смене
Да прекине путе
Од тебе до мене.

Хладно је

Ноћас те нисам сањала,
 Кажу киша ће
 И тако је сиво.
 Док сам својим мислима гањала
 У мени се угасило
 Све што беше живо.
 Дај ми неки знак да постојим,
 Напиши у ветру моје име
 Јер сама сам, и тако се бојим
 А долазе све хладније
 И хладније зиме.
 Покажи ми да хтели смо нешто
 Што и данас постоји и живи,
 Сакриј ме у своје срце вешто
 Да се моја душа
 Твојој души диви.
 Опет ће ноћи, и опет ће снови
 Снови тако хладни без очију твојих,
 Блесни у мени и блесак понови
 Отвори сазвежђу звездану кочију

Ове тужне ноћи

Нек се Месец насмеје
 Ове тужне ноћи,
 Сутра ће ми неко
 Да живим помоћи.

Нека звезде сијају
 Ове тужне ноћи,
 Сутра ће ми Сунце
 У загрљај доћи.

Ноћ

У звездама
 Лежи моћ,
 То је стара
 Добра ноћ.
 Обучена у
 Све боје
 Што јој тако
 Добро стоје.
 Мирише на
 Свежи зрак,
 То је стари
 Добри мрак.

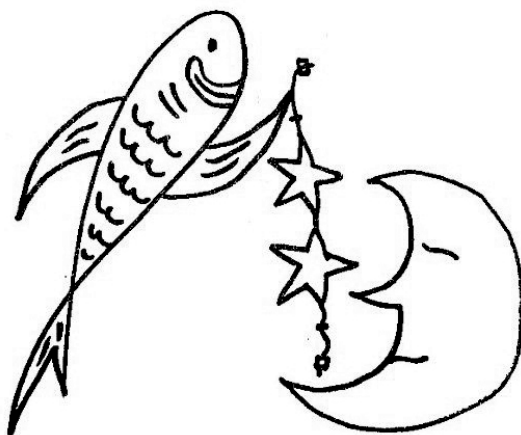

Сунце пало по нама

Риба плива у води
 А вода је воли
 Вода каже риби
 Скинимо се голи

Месец пао на звезду
 А звезда га сања
 Звезда каже Месецу
 Да га дуго гања

Сунце пало по нама
 А ја тебе желим
 Па ти кажем хоћу
 С тобом све да делим

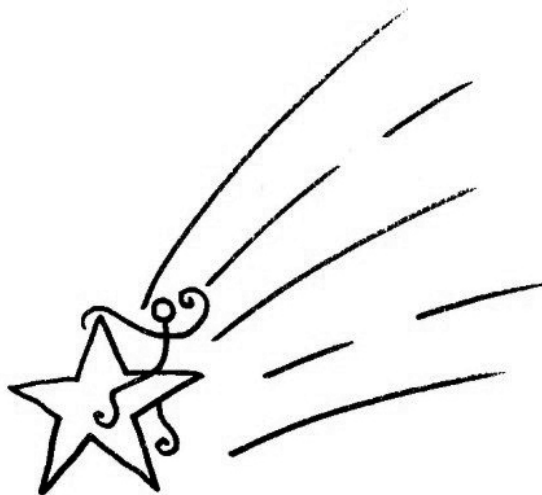

Звезда

Рекла сам ти једне ноћи
Да је звезда с неба пала
Па ћу теби с звездом доћи
Јер сам жељу замишљала

Полетећу на звездици
Теби доћи мили мој
Бићеш Месец млад и румен
Нећеш бити неспокој

Звездане су ноћи сада
Више нисам тако млада
Жеља више немам
Нити живим нити сневам

ЛИТЕРАТУРА

Милошевић Данијела: 2015, *Бетонски пастир*, Нова поетика, Београд
Милошевић Данијела: 2019, *Кора вина*, Нова поетика, Београд
Милошевић Данијела: 2022, *Морски сан*, Нова поетика, Београд
Милошевић Данијела: 2024, *На метар од среће*, Нова поетика, Београд

STARRY POETRY OF DANIJELA MILOŠEVIĆ

Poetry of Danijel Milošević inspired by celestial motifs was presented.

Keywords: astronomy in culture, celestial motifs in poetry, Danijela Milošević